

Srpski tenor

Ivan iz Legendi: Za Halida bih ruku dao

Stars, 15:28, 06.02.2013.

Autor: Danijela Vujsić

Bešlić je raja i zajedno smo s velikim zadovoljstvom uradili duet Tamburaši, koji je imao odlično primljen kod publike

Grupu Legende ćemo slušati u Beogradu na 51. koncertu u Centru Sava, u subotu 9. februara, biće i u Areni gde će Halida Bešlića, koji će se prvi put pojaviti pred beogradskom publikom posle ratnih dešavanja devedestih.

"Halid je raja i zajedno smo s velikim zadovoljstvom uradili duet Tamburaši, koji je odlično primljen i postao veliki hit. Njemu se svidela pesmam koja nekako flertuje između sevdaha i starogradske iz tog razloga smo napravili Dašin tekst koji je fenomenalan i pokazala se jako dobrom. I to je jedna od najzapaženijih i najvećih hitova i normalno je da ćemo se mi pojaviti na njegovom koncertu. Za Halida bih ruku dao", rekao je za portal Kurira Ivan Milinković, pevač grupe Legene.

Legende 25 godina neprkosnoveno vladaju na srpskoj muzičkoj sceni i to zahvaljući kvalitetu pesama.

Njihovi koncerti su uvek popunjeni do poslednjeg mesta i nije važno da li sviraju sami ili uz pratnju hora ili orkestra energija je uvek ista - prožeta sa emocijama, a najviše ljubavlju, setom, žalom kojim su protkani gotov svi njihovi hitovi "Ne veruj", "Čežnja", "Četrdesete", "Zbog tebe", "Ne pitaj", "Prvi sneg"...

"Legende od samog starta nisu počinjale nijednu priču koja nije smisljena. Išli smo samo na kvalitet - na dobar tekst, muziku, aranžman. Pokušavali su mediji da Dašu i mene, kao najisturenije, povežu s nekim skandalima, da nam nađu neku mrlju, da ustalasaju javnost, ali nismo bili zanimljivi jer nama je uvek osnovna stvar kvalitet. Time se rukovodimo i ako ga poseduješ uvek si in i to je osnovno kako smo uspeli bez skandala. Pre svega mislim

da smo pametni ljudi i nije s nama lako raditi u smislu da nama može neko da prodaje maglu. Legendama se ne prodaje magla. To je svima jasno ko je s nama radio", rekao je pevač Legendi.

Iduće godine će proslaviti 20 godina kako neprekidno održavaju koncerte u Centru Sava, a kontinuitet u trajanju Ivan Milinković objašnjava zajedničkim radom i trudom.

"Mi smo svi jedna ekipa, pre svega ja i Daša koji uvek činimo jedan afirmativan korak jedan prema drugom da bi bili pomirljivi, da bi trajali. To je formula za trajanje".

Srpski romantični tenor je jedan od najboljih vokala srpske scene i pevač koji svaku pesmu interpretira kao da je doživeo.

"U našem poslu ima pevača kojima se veruje ili ne veruje. Hvala bogu da sam jedan od onih kojima se veruje. Kažu ljudi da sam sugestivan, jer sve što treba da donesem kroz pesmu, onu najfiniju emociju prvo propustim kroz sebe, iživim tekst, mada sam mnoge na sličan način doživeo pa se nađem u tome", objašnjava Ivan.

O njegovom privatnom životu se malo priča, ali je s nama podelio najteži trenutak u karijeri.

"Najteže mi je bilo kada mi je otac umro, a već sam počinjao s nastupima sa Legendama i morao sam da nastupam pred publikom. I kao čovek koji flertuje sa emocijama, onda ti moraš sve to što je na planu emocija i te direktne relacije sa publikom da izbaciš najlepše što imaš na najkvalitetniji način, a u suštini boriš se sa patnjom koja u tebi postoji, kojima si oprhvan i s tim nije lako izaći na kraj jer adrenalin koji je direktno povezan sa emocijama, sa ličnim senzibilitetom automatski loše utiče na glasne žice. Svako ko se iznervira i počne da se dere, on naglo promukne. To dovoljno govori koliko je veliki izazov igrati se emocijama, flertovati s publikom koja te razume, koja treba do kraja da izivi tekst i muziku zajedno sa tobom a ne znajući kako je tebi. Morao sam tada da mislim na neke lepše stvari kako bi sebe doveo u neki balans".

Grupa Legende se rado odazivala na mnoge humanitarne koncerte i pored želje da pomognu drugima u Ivanovom sećanju su ostajale urezane tužne i teške slike surovog života.

"Jedan koncert od pre 14 godina koji smo održali za invalide rata u jednoj bolnici na Mirijevu nikako ne mogu da zaboravim. Tražili su da igraju kolo, a većina njih nije imala po obe noge. Jedna veoma tužna situacija, koju ni danas ne mogu da zaboravim. Pa tu su deca koja su bez roditelja, siročići koja traže šolju mleka, plišanog medu, deca izgubljenih pogleda, detinjstva to me proganja dan i noć i to bih želeo da zaboravim".

Prvi glas Srbije ili Zvezde granda?

Srbiji je potrebno i Prvi glas Srbije i Zvezde Granda. Po meni, iako je odavno Saša Popović sa Grandom napravio jedan veliki šou, gde je zaista puno toga prošlo, ima tu dece koja jako kvalitetno pevaju i jako je napredovao u samoj organizaciji, mislim da je Srbiji trebalo i Prvi glas Srbije, koji je fino isprofilisan jer ima mnogo folka na istočnjački način koji je bliži onom što nije Srbija, pa opterećeni svim tim želimo da čujemo nešto drugo. Međutim, kada je u pitanju pevačka ozbiljnost kandidata u Grandu ima dosta pevača koji bi dogurali do finala u Prvom glasu da se bave tom vrstom muzike. Na Grandu ima vrlo ozbiljnih pevača i pitanje bi koliko bi momci i devojke sa Prvog glasa Srbije mogli da im pariraju da je u pitanju neka druga muzika. U svakom slučaju, treba i jedno i drugo da postoji. I jedna i druga vrsta

muzike ima uhljebljenja. U Grandu su se pojavili neki pevači koji podsećaju na Tozovca, Cuneta, Miroslava na početku karijere, gde je u pitanju ona prava šumadijska srpska pesma.

